

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721200320
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6721200320.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa E. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. S. XXX/XX, XXX XX B., štátny občan SR, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov matky A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. S. XXX/XX, XXX XX B., štátna občianka SR a otca C. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. cesta XXXX/X, XXX XX Y., štátny občan SR, o návrhu matky maloletého zastúpenej Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, 811 09 Bratislava, IČO: 50491300, na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/2/2021-97 zo dňa 10.05.2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV. potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. 10P/2/2021-97 zo dňa 10.05.2021 rozhodol o právach a povinnostiach rodičov k maloletému dieťaťu tak, že:

„I. Súd schvaľuje rodičovskú dohodu v tomto znení:

Maloletý E. S., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky A. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, v bežných veciach.

Otec maloletého C. S., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený sa s maloletým E. S., nar. XX.XX.XXXX stretávať každý párný víkend v roku v čase od soboty 10.00 hod. do 17.00 hod. a od nedele 10.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti matky maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, s tým, že maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky maloletého.

Matka maloletého je povinná maloleté dieťa k styku riadne pripraviť.

Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk nebude môcť z vážnych dôvodov zrealizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi najneskôr 24 hodín vopred.

II. Otec maloletého C. S., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletého E. S., nar. XX.XX.XXXX od 25.01.2021 mesačne sumou 150,- €, a to tak, že výživné splatné na mesiac dopredu je otec povinný poukazovať vždy do 15-teho dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje na bankový účet matky maloletého.

Zameškané výživné za obdobie od 25.01.2021 do 11.02.2021 vo výške 92,80 € je otec povinný platiť v pravidelných splátkach spolu s bežným výživným po 10,- € mesačne, s tým, že nezaplatením čí len jednej splátky riadne a včas, sa stane splatným celé zameškané výživné.

III. V prevyšujúcej časti sa návrh zamietá.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

Okresný súd ako súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia Zákona o rodine (zákon č.36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších

predpisov) upravujúcich práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu. V priebehu konania rodičia maloletého uzavreli rodičovskú dohodu v časti týkajúcej sa zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky, pričom to odporučil aj kolízny opatrovník. Taktiež rodičia uzavreli rodičovskú dohodu aj v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a takto uzavretú rodičovskú dohodu súd formou rozsudku schválil, keď mal za to, že nie je v rozpore so záujmami maloletého. Spornou v konaní pred súdom prvej inštancie zostala len otázka výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu. Výživné súd určil otcovi s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného, teda maloletého dieťaťa a vzhľadom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, teda otca dieťaťa. Prihliadol najmä na výdavky dieťaťa v súvislosti s jeho výživou, zdravotnými výdavkami a hygienickými potrebami. Výdavky maloletého ustálil mesačne priemerne na sumu 230,- Eur, od tejto sumy následne odpočítal výšku rodinných prídavkov na dieťa v dôsledku čoho zostala suma cca. 200,- Eur, ktorú by z titulu výdavkov na maloletého mali uhrádzať jeho rodičia. S poukazom na pomer výšky príjmu oboch rodičov (príjem matky cca. 380,- Eur mesačne, príjem otca cca. 900,- Eur mesačne) určil výživné na maloleté dieťa vo výške 150,- Eur mesačne. Nakoľko matka požadovala výživné v sume 300,- Eur mesačne, jej návrh v prevyšujúcej časti zamietol. Zároveň priznal matke zameškané výživné za obdobie od podania návrhu, t. j. od 21.01.2021 až do 11.02.2021, t. j. do dňa predchádzajúceho dňu, kedy bolo otcovi maloletého doručené neodkladné opatrenie vydané v konaní sp. zn. 7P/5/2021. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 52 C.m.p. (zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok).

2. Proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch II., III., teda ohľadne určenia výšky výživného, podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. V odvolaní popísala skutkový stav a poukázala na odôvodnenie súdu. Podľa jej názoru suma výživného určená súdom je vzhľadom na pomery otca neprimerane nízka, nakoľko podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné rodiča na maloleté dieťa by malo byť určené v rozmedzí 25 až maximálne 30 % z jeho príjmu, čo pri mesačnom príjme 1.000,- Eur v čistom predstavuje sumu okolo 250-300,- Eur. Kolízny opatrovník navrhol sumu vo výške 200,- Eur, pričom výška výživného, ktorú určil súd je napokon len 150,- Eur. Taktiež navrhovateľke nie je jasné ako zvláda odporca (otec dieťaťa) svoje záväzky, ktoré má vzhľadom k svojmu aktuálnemu príjmu, konkrétne lízing na tri autá vo výške 350,- Eur mesačne a účet za mobil vo výške 150,- Eur, čo je súhrne suma 500,- Eur mesačne. Navrhovateľka má tiež za to, že súd pri výdavkoch na maloletého nezohľadnil výdavky na bývanie a s tým súvisiace výdavky. Na základe uvedeného navrhla rozsudok okresného súdu v časti, čo do výroku o výživnom zmeniť a otca maloletého dieťaťa zaviazat' na povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným mesačne sumou 250,- Eur.

3. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava tak písomných ako aj ústnych vyjadrení poskytnutých súdu v priebehu konania.

4. Otec maloletého dieťaťa sa písomne k odvolaniu matky nevyjadril.

5. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v § 111 a nasl. C.m.p.

6. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 65 C.m.p.), bez viazanosti odvolacími dôvodmi (§ 66 C.m.p.), prejednal odvolanie matky bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 C.s.p. - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok) a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

8. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti, najmä vo vzťahu k námietkam uvádzaným matkou ako odvolateľkou v odvolaní.

11. Matka maloletého dieťaťa (odvolateľka) odvolaním napadla rozsudok okresného súdu v rozsahu výrokov II., III., teda vo vzťahu k rozhodnutiu o výživnom na maloleté dieťa. Odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia okresného súdu bez viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi nezistil vady rozsudku, ako ani vady procesných podmienok v konaní pred súdom prvej inštancie, preto sa zameril len na námietky matky uplatnené v odvolaní proti rozsudku okresného súdu vo vzťahu k jej odvolacím námietkam a napadnutým výrokom rozhodnutia.

12. Okresný súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa správne poukázal na ustanovenia § 62 ods. 1, 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

13. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom predstavuje pilier systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb v spoločnosti, a to deťom. Čo sa týka povinnosti prispievať na výživu svojich detí, je potrebné prihliadnúť na faktory nielen na strane oprávnenej osoby, teda maloletého dieťaťa, ale aj na strane povinnej osoby, v tomto prípade otca dieťaťa. Na strane povinného sú to v prvom rade jeho zárobkové možnosti a schopnosti, a to aj vzhľadom na subjektívne podmienky, majetkové pomery, životnú úroveň a pod.

14. Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Vodiacou zásadou na určenie výšky výživného na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov a na strane oprávneného, teda dieťaťa zásada, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, to znamená, že ich životná úroveň má byť približne rovnaká ako je životná úroveň toho-ktorého rodiča, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

15. V tejto súvislosti okresný súd rozsiahlo a podrobne odôvodnil, prečo určil výživné v takej sume, ako je uvedená vo výroku rozsudku. Dostatočne sa zaoberal zárobkovými možnosťami a schopnosťami otca, a to aj vzhľadom na subjektívne a objektívne okolnosti. Podrobne sa zaoberal jeho príjmom, a to ak v predchádzajúcom zamestnaní vo firme W., kde mal príjem do 1.000,- Eur v čistom mesačne, ako aj jeho súčasným príjmom v rámci zamestnania na dohodu vo firme K. J., s.r.o., kde je jeho príjem nižší, pričom súd vychádzal z jeho príjmu 900,- Eur mesačne. Výšku výživného na maloleté dieťa narodené v roku 2020, a to 150,- Eur mesačne, odvolací súd preto považuje za primeranú nielen zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca maloletého dieťaťa, ale aj odôvodneným potrebám na strane dieťaťa s prihliadnutím na jeho vek, zdravotný stav, ako aj výdavky spojené so stravovaním, ošatením, bývaním a pod. Nie je možné opomenúť, že obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu, pretože určená výška výživného nemá pokrývať všetky náklady maloletého dieťaťa, keďže vyživovaciu povinnosť k dieťaťu má aj jeho matka. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa v odvolaní poukazovala na to, že výživné rodiča na maloleté dieťa by malo byť určené v rozmedzí 25 až 30 % z jeho príjmu, s týmto názorom nie je možné sa úplne stotožniť. Súd pri určení výšky výživného musí prihliadnúť na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj na vek maloletého dieťaťa s tým, že potreby a výdavky maloletého dieťaťa sa budú vekom neustále zvyšovať, a preto musí byť vytvorený finančný priestor aj pre postupné zvyšovanie výživného.

16. Správne matka maloletého dieťaťa poukázala na to, že pokiaľ dieťa žije s niektorým zo svojich rodičov, je potrebné prihliadnúť v prípade maloletého dieťaťa aj na plnenie vyživovacej povinnosti týmto rodičom formou osobnej starostlivosti a uspokojovania základných potrieb dieťaťa, a to aj bytových, hygienických, stravovacích a pod., avšak z rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že súd prvej inštancie sa týmito okolnosťami dostatočne zaoberal. Poukázal na stravovacie návyky dieťaťa, jeho zdravotné problémy a s tým spojené finančné výdavky, vzhľadom na nízky vek maloletého dieťaťa zvýšenú potrebu hygienických potrieb, ako aj výdavky dieťaťa spojené s jeho všestranným rozvojom a výchovou. Pokiaľ matka maloletého dieťaťa spochybňovala príjem otca a poukazovala na to, že má lízing na tri autá vo výške 350,- Eur mesačne a účet za mobil vo výške 150,- Eur mesačne, čo je v súhrne suma 500,- Eur mesačne a nie je jej jasné ako zvláda platiť otec tieto svoje záväzky, tieto jej tvrdenia sú všeobecného charakteru a nevyplývajú z nich, že by otec mal príjem vyšší alebo iný príjem, než bol preukázaný v konaní v rámci vykonaného dokazovania od jeho zamestnávateľa v spoločnosti K. J., s.r.o., Y., najmä zo mzdového listu za rok 2021.

17. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne výšky výživného, a preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej

časti potvrdil ako vecne správny. Rovnako potvrdil rozsudok okresného súdu v závislom výroku o trovách konania.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 52 C.m.p. (žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).